

NA MEJI RASULA

"Vavik bil je prvi va sakoj izgradnji,
zadnej kapi krve svoje on poklanjal,
i ostal je nebog zavavik najzadni,
sakomu se klanja, a nikad se ni klanjal.

Nad njen danas drimlje beskrajna tišina,
moderan se život va njen več odvija,
retke su tu napi i bačve od vina,
i starinske pismi ča pival san prija.

Danas Bribir diše tuliko da živi,
nigda bil je prvi v sakon našen rati,
okolina cela vavik mu se divi,
zaslugi mu vele nijedan ne krati.

Zato stoji sada, na meji rasula,
i starih je zidih ostalo tu malo,
nad njen strši samo frankopanska kula,
ili ono čaj sada od nje ostalo.

Okol njega skupa cvatu glog i ruže,
saki od nas ima totu niku ranu,
pak se pitan kad će već jednučka Bože,
da i njemu najzad lipi dani svanu.

Zadužil mej zato, da o njen ja pivan,
va mej puhnul snagu i duha i volje,
dužan san da vrnen svitu njegov divan,
zač gaj meni rekal upravo najbolje."

Joža Ugrin